

Jeg skal endnu fremhæve et, der i alt Fald for mig staar som meget afgørende. Hvorfor kommer de ærede Medlemmer, der holder paa den modsatte Anskuelse, ikke med Ændringsforslag, der gaar ud paa, at en Kvinde, der har faaet et Barn udenfor Ægteskabet, har Lov til at kalde det sit Adoptivbarn? Derved bliver det klart og tydeligt slaaet fast, at det har den vedkommende Barnemoder Lov til at gøre, derved kommer man ogsaa udenom den Vanskelighed, der ligger i, om den paagældende Kvinde har Raad til Adoption eller ikke. Men det Ændringsforslag har jeg forgæves opfordret dem, der har den modsatte Anskuelse, til at stille. Og hvorfor vil de ikke? Fordi man har paa Fornemmelsen, at Lovgivningsmagten derved siger noget, der er urigtigt, ellers vilde det jo være let at komme med denne Ændring. Men naar man ikke vil gøre dette, hvorfor vil man saa bemyndige en Minister til at gøre det, man ikke selv vil sige i Loven? Dertil kommer, at det er et kunstigt Forhold, man skaber dér. Lad os tænke os, at en Moder, der adopterer sit udenfor Ægteskabet fødte Barn, gør sig uværdig til at være Adoptivmoder. Saa siger Domstolene til denne Kvinde: Du har gjort dig uværdig til at være Adoptivmoder, og det maa du derfor ikke have Lov til at være, du skal nu kun være Moder til Barnet og have alle de Rettigheder, der følger af at være Moder. Men det kan dog ikke være Lovgivningsmagtens Sag at slaa fast, at naar en Kvinde forbyder sin Ret til at være Adoptivmoder, vokser hun i samme Øjeblik til at være Barnets naturlige Moder, der har alle de dermed forbundne Rettigheder.

Jeg tilraader det høje Ting at stemme for de af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Blang): Jeg ønsker blot til det ærede Medlem Hr. Helesen at sige, naar han taler om at lade det gaa ud over Barnet, at det dog vel ikke er en Lykke for et Barn at være anbragt i Hjemmet hos sin Moder under den Forudsætning, at Moderen ikke vil anerkende dette sit Barn. Med Hensyn til Motiverne til, at Adoption ønskes, er det, som den højtærede Minister for et Øjeblik siden sagde, i Regelen saaledes, at Faderens Motiv til at ønske Adoption er, at han ønsker at vedkende sig Barnet, at give Barnet et Hjem, han ønsker at sørge for dets Opdragelse. Med Hensyn til Moderens Ønske om at adoptere et udenfor Ægteskab født Barn synes det at fremgaa af denne Debat, at man fra Modpartens Side betragter det som Moderens

Ønske at camouflere Forholdet. Til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen ønsker jeg at sige, at vel kan Lovgivningsmagten ikke hindre, at der camoufleres og tilsløres, men Forskellen mellem det ærede Medlems Opfattelse og min er, at det ærede Medlem mener, at Lovgivningsmagten skal tage Ansvaret for en saadan Camouflage; vedtages Ændringsforslaget ikke, har Lovgivningsmagten Ansvaret for den Camouflage, der finder Sted. Dette bør hindres. Skal der camoufleres, maa det gøres paa disse Menneskers eget Ansvar.

Vilhelm Rasmussen: Det har den ærede sidste Taler naturligtvis Ret i. Men derfor er det ogsaa, at jeg gør opmærksom paa, at det, der taler til Gunst for, at Lovgivningsmagten gaar ind paa dette, er, at det er saa umaadelig gavnligt og heldbringende saavel for Moderen som for Barnet og derigennem for Samfundet. Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem, at han synes at leve i den fuldkomne Vildfarelse, at en Kvinde, som adopterer sit eget Barn, ikke vil anerkende det som sit eget Barn — det vil altsaa sige, hun skulde fortælle Barnet: Du er ikke mit Barn. Jeg gad dog nok vidst, hvor den Kvinde skulde kunne findes! Nej, hun vil gøre det, som jeg sagde før: hun vil som enhver anden Adoptivmoder lade Barnet kalde sig Moder, Barnet er derfor stillet som ethvert andet Barn, der faar Lov til at kalde en Kvinde Moder, det vil være i den Forestilling, at hun er dets virkelige Moder. Forskellen er kun den, at i dette særlige Tilfælde er det tillige dets kødelige Moder, medens det i andre Tilfælde kun er dets aandelige Moder. Det ærede Medlem har aabenbart ikke faaet Øjet op for dette.

Gerhard Nielsen: Der blev under første Behandling af dette Lovforslag talt en Del om, at man vilde fremskaffe Forhold, hvorunder Kvinder i det hele taget vilde blive betænkelige ved at adoptere Børn, og Ordføreren for Udvalget, det ærede Medlem Hr. Blang, er i Dag inde paa noget af det samme. I gamle Dage manede Præster Spøgelser ned, nu synes det ærede Medlem at ville mane Spøgelser frem. Thi det er ikke andet end Spøgelser. Hvis en Kvinde adopterer et Barn, der ikke er hendes eget, og hun mærker, at der skumles om, at det kan være hendes Barn, ja, saa har Justitsministeren i Udvalget gjort os opmærksom paa, at i alle Adoptionsbevillinger findes meddelt, hvem der er Barnets Forældre, og det vilde da være ganske